

עם המדריך יגאל בשן עם אבי עופרים, שהפך המדריך האמנותי שלו ומפיק תקליטיו בחברת ההקלטה הגדולה במינכן. כאן נראים שניהם בעת ביצוע הקלטה. אבי הוא שלקח את בשן לגרמניה, הבטיח להופכו לכוכב זמר.

אדם קוראים לו 60 שנה יוסף ופיתאום בא איות עיתונאי וקורא לו משה. אני מת גם על ומישהיה של מיקה. כשהתחננו, מיקה ואני, אז ואבא שלת יעקוב מרידור אמר ושהוא שמח שמיקה מתחננת עם תימני, כי התימנים מקיימים מיצוות פרו ורבו הכי טוב בעולם.

עד כאן סיפורו של יגאל בשן. הבשנים מתגוררים בבית-דירות שבו מתגוררים גם הוריה של מיקה והאחותה רחל. הנשואה לחברת-הכנסת לשעבר יוסף קרמרמן. הדירה מסודרת בסיגנון היפי, שטיחים על הרצפה, כריות, כרזות ותמונות על הקירות. את קיר פינת האוכל מקשטים ציוריו של אורי בן השלוש וחצי, המספין כשרון ציור לא מבוטל.

בחדר הילדים מיטה ישנה-נחשנה שגוק-נתה בשוק הפישפשים וצעצועים רבים. אורי מורגל בפירסומת המלווה את אביו; אך רואה מצלמה, וכבר הוא מתייצב בתנוחה המתאימה. מיקה, אשתו היפהפיה של יגאל, היא ללא ספק דמות חשובה

וברחוב, גם בנה מושקורי אירחה אותי בתוכנית-טלוויזיה שלה. אני מקפיד שבכל מקום יצוין שאני ישראלי. גיסו לשכנע אותי לשנות את שמי, נלחמתי על זה בצירפונים, לא הסכמתי בשום פנים ואין פן. מספיק הרגזתי את ההורים שלי כשריניתי את שמי ומשאר לבישן. כעת הגעתי עם מיקה ואורי לארץ ליחופשה קצרה. קטעתי אותה רק כשקפצתי לשיכור לחור'ל כדי לצלם סרט-טלוויזיה בן ארבעה שירים שירוף ב-30 ארצות שבהן יופץ התקליט. בשבוע הבא אני נוסע לחצי שנה לפחות, למסע-פירסומת אישי מארץ לארץ. בין השאר מתוכנן עיבורי מסע בגרמניה בן עשרים הופעות, לחודשים אוקטובר-נובמבר. אחר-כך נערך להתגורר בלונדון, ולנסות לקדם את מכירת התקליט ושם.

אני משתדל שהמישהיה תלך אתי לאן שאני הולך. מיקה בוכה אתי בכישלונות והשמחת אתי בתצלוחות. זה קשה, אני מודה. הייתי מעדיף לגדל את הילד בארץ.

יגאל בשן סופרסטאר?

תקליטים של להקות כמו בוני אם ועצרת הכסף. נפישתי עם נשיא החברה מונטי לופטנר, הוא ושמוע קאסטה שלי ותחליט להתייעץ עם עשרה מנהלים נוספים בחברת. ירתי להם 20 שירים עם הגיטרה שלי, והם החליטו להתחיל אותי על חוזה. זו היתה הרגשה מוזרה, ארבע שנים הסתובבתי בעולם ולא הצלחתי, תמיד צעד אחד לפני ההצלחה נסגרה בפני איזו דלת. לא האמנתי שאני אירטורט הולך לעשות את זה. רציתי לחתום מייד על חוזה. הם נדדמו ואמרו לי לקחת את העניינים לאט. אמרו לי: 'מילה שלנו זאת מילה'. אבל אני עמדתי על שלי. אמרתי: יש לי משפחה ושואני צריך להביא לגרמניה. אני רוצה לדעת על בטוח שאני הולך לעשות תקליט.

הם חתמו אתי על זיכרון-חברים. הגעתי ארצה, היסלתי פה עניינים, לקחתי את מיקה ואת הילד שלנו, אורי, והגעתי לימינכן.

חתמתי עם החברה על חוזה לחמש שנים. החברה התחייבה בתווה להפיק לי שני תקליטים ארוכיים-גון בשנה ולדאוג לפרסום התקליטים, כשאני מצדי מתחייב לכתוב את הלחנים ולהעביר את זכויות היוצרים לידי החברה.

כשהגענו למינכן ושיכנע אותנו החברה בדירה במלון בעל חמישה כוסבים שבר קומת המרתף שלו נמצא אולפן הקלטות גדול. אבי עופרים התמנה כמפיק ומנהל אישי שלי. נתנו לי חחדש ימים לעבוד על התקליט. אבי הציג אותי בפני הוים כשהם היו מוכנים, נכנסו לאולפן. ליוותה אותי תזמורת ובעלת שיבעה כלים בסיסים וצורפו אליה חברי התזמורת הפילהרמונית של מינכן שליוו אותי בכינורות. ושלחש זמורת שהחבאו במיוחד מלונדון ושסיפקו לי את קולות הרקע. על כלי-ההקשה ניגן חבר להקת סטיב מילר.

הכל היה כל-כך מיקצועי, שהייתי תמום. כעבור ארבעה חודשי הקלטה הגיע לאול-פן המלך, אלטון ג'ון, וכשהמלך הגיע התבקשנו אחר כבוד לפגוש את האולפן. בחיים שלי לא ראיתי חבר כזה. עשו הכנות עצומות לקראת בואו, התפארה באולפן שונתה. למינכן הגיעו משקאות ומאכלים האהובים עליו במיוחד. טבח סיני נשכר למענו. יצא לי לפגוש אותה. אבל אני לא ואידיש עד כדי כך שאבקש ממנו להצטלם אתי בשביל להראות אחר כך לחבר'ה. מכיוון שאלטון ג'ון תפס את האולפן, נסענו עם המישהיה ועם מהנדסי-הקול הצמוד שלי ללוס-אנג'לס לימשין להקליט שם ולבשל את התקליט. בלוס-אנג'לס, באחת המסיבות פגשתי את הגיטאריסט רובין פורר, תמנן באופן קבוע עם ג'ורג' תאריסון ועם ג'וני מיטשל והוא הקליט אתי ושיבעה שירים.

„אני מת על הארץ“

אחרי-כך חזרנו למינכן והוצלח לי הוציא את אריי-הנגן אחרי הקיץ. בינתיים יצא לשוק תקליטון שלי עם יש

לי ציפור קטנה בלב, אבל בביתו של יגאל מגדלים הוא. אשתו מיקה ובנם אורי חתול צחור כשלג. כאן נראית המישהיה במסווה התל-אביבי, המרוהט בסיגנון היפי כשברקע תמונות של ברגנו.

ציפור בלב - חתול ביד

השיר שסלל בפני יגאל בשן את הדרך לשוק הבינלאומי היה דווקא השיר הישראלי „יש

בסיפור הצלחתו של בעלה. לולא עידודה ייתכן שלא היה מגיע לאן שהגיע ואולי עוד יגיע.

מיקה, שהיא צלמת כישרונית, ויתרה על מיקצועה למען הקאריירה של בעלה. היא מטפלת באורי ומנהלת בית חם הן כשהמישהיה נמצאת בחור'ל והן כשהיא בביתה שבתל-אביב. מטלפן מצלצל בבית מישהיה בשן. מעריצה ומשימעה ליגאל שני שירים שלו המשוחררים ברציפות באחת מתחנות הרדיו. יגאל עדיין מתרגש, אף ששירו יש לי ציפור קטנה בלב צועד היום במיצי עדי הפינומים בתלונד, בלגיה, גרונדיה ושודיה.

הוא מבקש בכל לשון של בקשה שלא לקרוא לו כוכב בינלאומי, ואומר: „אני בינתיים רק על תקן של מבטיח. רק כשבוע הבא אחרי שאריי-הנגן שלי ייצא לאור, אדע אם גם קיימתי.“

אבל בינתיים אין ברירה, הוא נוסע איתנו לכל מקום.

אני בא ממישהיה נהדרת, תימנים גיור עייים כלם. אבא שלי איש דתי מאד, השתתף בחידון התנייך הארצי וגורא התי-רגש. הוא חכם גדול בתורה ועובד כחקלאי שכייר לפרנסתו. יש לו תמור ושהוא רוכב עליו כל בוקר לשדה. הוא מבסוט מהי חיים. בכלל, הוא בן-אדם כל-כך נאיבי שזה לא יאומן. הוא כל חייו האמין לכל מלה ושכתובה בעיתון. כמה שלא ניסיתי לשכנע אותו שלא כל מה שכתוב אמת, לא האמין. היה ואמר לי: „יגאל, אם כתוב אז זה אמת.“

ואו, יום אחד אירגן האמרגן פשגל הצגה להורים של אמנים. להורי קוראים יוסף וציונה בשארי. צילמו אותם לעיתון, ומתחת לתמונה היה כתוב משה רחל ושאר. ואז הוא לא מאמין לאף מילה שכתובה בעיתון, הוא כל-כך נעלב. הבן